

W „Zamku z piasku, który runął” Larsson chyba najmocniej skorzystał z wzorca kryminału publicystycznego, który wypracowali Sjöwall i Wahlöö. „Polityka”

Komisarz Martin Beck wraca do pracy po półtorarocznej nieobecności; był ranny, przeszedł długą rehabilitację. Nie jest w najlepszej formie.

Śnią mu się koszmary, dręczy go poczucie winy. Unika więc ludzi.

Na domiar złego krążą pogłoski, że przełożeni

chcą go awansować – i odsunąć od roboty operacyjnej.

Żeby go zbytnio nie forsować i wyrwać z apatii, koledzy podsuwają mu sprawę śmierci mężczyzny, którego zwłoki z kulą w sercu znaleziono w mieszkaniu. Samobójstwo – to pierwsze, co się nasuwa.

Ale w pokoju nie znaleziono broni. A drzwi były zamknięte od środka...

Wielcy klasycy literatury kryminalnej, szwedzkie małżeństwo Maj Sjöwall i Per Wahlöö, to twórcy 10-tomowej serii z Martinem Beckiem, przetłumaczonej na 35 języków, sprzedanej w ponad 10 milionach egzemplarzy i ciągle wznawianej. Najstojniejsza powieść cyklu,

Śmiejący się policjant, została nagrodzona Edgar Award

i zekranizowana. Imieniem Martina Becka nazwano jedną

z najważniejszych szwedzkich nagród dla literatury kryminalnej.

Powieści Sjöwall i Wahlöö – z barwnymi bohaterami i wyrafinowaną intrygą, demaskują ciemne strony na pozór spokojnego

i praworządnego społeczeństwa. Na ich kryminałach wzorują się najwięksi dzisiejsi twórcy: m.in. Stieg Larsson czy Henning Mankell.